

Universitätsbibliothek Wuppertal

Stoicorum veterum fragmenta

Zeno et Zenonis discipuli

Arnim, Hans von

Lipsiae, 1905

3. Zenonis apophthegmata

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2758](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2758)

ἔχειν, ὥστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα, ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγι-
γνώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκντέα ἔφη προσέχειν ἅμα δάπτοντα. καὶ
τὸν Κράτητα εἰπεῖν· „ἐγὼ μοι δοκῶ, ὦ Φιλίσκε, γράψειν πρὸς σὲ προ-
τρεπτικόν· πλείω γὰρ ὁρῶ σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι ὢν
ἔγραψεν Ἀριστοτέλης“

274 Dio Prus. LIII 4. γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος
εἰς τε τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ-
δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὀμήρου γεγονέναι νεωτέρου καὶ
ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποιήσιν. ὁ δὲ Ζήνων οὐδὲν
τῶν [τοῦ] Ὀμήρου ψέγει, ἅμα διηγούμενος καὶ διδάσκων ὅτι τὰ μὲν 10
κατὰ δόξαν, τὰ δὲ κατὰ ἀλήθειαν γέγραφεν, ὅπως μὴ φαίνεται αὐτὸς
αὐτῷ μαχόμενος ἔν τισι δοκοῦσιν ἐναντίως εἰρησθαι. ὁ δὲ λόγος οὗ-
τος Ἀντισθένης ἐστὶ πρότερον, ὅτι τὰ μὲν δόξῃ, τὰ δὲ ἀληθείᾳ εἰρη-
ται τῷ ποιητῇ· ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐξεργάσατο αὐτόν, ὁ δὲ καθ' ἕκαστον
τῶν ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν.

275 Strabo I p. 41. περὶ δὲ τῶν Ἑρεμβῶν πολλὰ μὲν εἰρηται,
πιθανώτατοι δ' εἰσὶν οἱ νομίζοντες τοὺς Ἀραβας λέγεσθαι. Ζήνων
δ' ὁ ἡμέτερος καὶ γράφει οὕτως· „Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους
Ἀραβὰς τε.“ τὴν μὲν οὖν γραφὴν οὐκ ἀνάγκη κινεῖν παλαιὰν οὖσαν etc.

Versus est δ 84. eadem Strabo refert VII p. 299. εἰ μὴ Ζήνωνι 20
τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι· (sequitur vs. ut supra) et XVI
p. 784. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἑρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρω-
γλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι — — εἴτε τοὺς Ἀραβας· ὁ μὲν οὖν
Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως „καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε.“

276 Diogenes Laërt. VIII 48. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶ- 25
τον (scil. Pythagoram) ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην· ὥς
δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην· ὥς δὲ Ζήνων Ἡσίοδον.

3. Zenonis apophthegmata.

277 Plutarchus de capienda ex inim. utilitate 2 p. 87a. Ζήνων δέ,
τῆς ναυκληρίας αὐτῷ συντριβέσεως, πνυθόμενος εἶπεν, εἴ γε, ὦ τύχη, 30
ποιεῖς εἰς τὸν τρίβωνα συνελάνθουσα ἡμᾶς. — id. de tranq. An. 6

7 videtur spectare προβλημάτων Ὀμηρικῶν libros, in catalogo Laërtiano
(n. 41) allatos. 10 τοῦ del. Wilam. || ψέγει Emper., λέγει libri. || ἅμα Ja-
cobs, ἀλλὰ libri. 14 ὁ δὲ U, οὐδὲ PHBM. 27 Cf. Theog. 126—128. Γαῖα
δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ, οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα
καλύπτοι, ὕφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.

p. 467c. Ζήνωνι τῷ Κιτιεῖ μία ναὺς περιῆν φορηγός· πυθόμενος δὲ ταύτην αὐτόφορτον ἀπολωλέναι συγκλυσθεῖσαν, εὖ γε, εἶπεν, ὦ τύχη, ποιεῖς, εἰς τὸν τρίβωνα καὶ τὴν στοὰν συνελαύνουσα ἡμᾶς. — id. de Exilio 11 p. 603d. eadem narrat, sed in dicto Zenonis καὶ βίον φιλόσοφον pro καὶ τὴν στοάν. — Diogenes Laërt. VII 5. ἄλλοι δὲ δια-
 5 τρίβοντα ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκούσαι τὴν ναυαγίαν καὶ εἰπεῖν „εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφία.“ — Senec. de tranq. An. 14, 2. Nuntiatio naufragio Zeno noster, quum omnia sua audiret submersa, „Iubet“ inquit „me fortuna expeditius philosophari.“

10 278 Diogenes Laërt. VII 24. φησὶ δ' Ἀπολλώνιος ὁ Τύριος ἔλκοντος αὐτὸν Κράτητος τοῦ ἱματίου ἀπὸ Στίλπωνος εἰπεῖν „ὦ Κράτης, λαβὴ φιλοσόφων ἐστὶν ἐπιδέξιος ἢ διὰ τῶν ὧτων· πείσας οὖν ἔλκε τούτων. εἰ δέ με βιάξῃ, τὸ μὲν σῶμα παρὰ σοὶ ἔσται, ἡ δὲ ψυχὴ παρὰ Στίλπωνα.“

15 279 Diogenes Laërt. VII 25. καὶ πρὸς τὸν δείξαντα δὲ αὐτῷ διαλεκτικὸν ἐν τῷ θερίζοντι λόγῳ ἐπὶ διαλεκτικὰς ἰδέας πυθέσθαι, πόσας εἰσπράττεται μισθοῦ· ἀκούσαντα δὲ ἑκατόν, διακοσίας αὐτῷ δοῦναι.

280 Plutarchus de prof. in virt. c. 6 p. 78e. ὁ δὲ Ζήνων ὁρῶν
 20 τὸν Θεόφραστον ἐπὶ τῷ πολλοὺς ἔχειν μαθητὰς θαυμάζομενον, „ὁ ἐκείνου μὲν χορός, ἔφη, μείζων, οὐμὸς δὲ συμφωνότερος.“ — idem περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως c. 17. p. 545f. οὕτω γὰρ ὁ Ζήνων πρὸς τὸ πλῆθος τῶν Θεοφράστου μαθητῶν „ὁ ἐκείνου χορός, ἔφη, μείζων, ὁ ἐμὸς δὲ συμφωνότερος.“

25 281 Gnomologion Monac. 196 (Gnomol. Vatic. ed. Sternb. 295). Ζήνων ὁ φιλόσοφος, λεγόντων τινῶν ὅτι παρὰδοξα λέγει, εἶπεν „ἀλλ' οὐ παράνομα.“ Cf. Cleanth. n. 619.

282 Chrysippus ap. Galen. de Hipp. et Plat. plac. III 5 (V p. 322 K., p. 288 Iu. Mueller). ὁ τε Ζήνων πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους, ὅτι
 30 πάντα τὰ ζητούμενα εἰς τὸ στόμα φέρει, ἔφησεν „ἀλλ' οὐ πάντα κατα-
 πίνεται.“

283 Diogenes Laërt. VII 24. ἐρωτηθεὶς πῶς ἔχει πρὸς λοιδορίαν „καθάπερ, εἶπεν, εἰ πρεσβευτὴς ἀναπόκριτος ἀποστέλλοιτο.“

284 Diogenes Laërt. VII 24. ἐν συμποσίῳ κατακείμενος σιγῇ,
 35 τὴν αἰτίαν ἠρωτήθη. ἔφη οὖν τῷ ἐγκαλέσαντι ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι παρῇν τις σιωπᾶν ἐπιστάμενος. ἦσαν δὲ οἱ ἐρωτήσαντες παρὰ Πτολεμαίου πρέσβεις ἀφικόμενοι καὶ βουλόμενοι μαθεῖν, τί εἰ-

13 τούτων BPL, τοῦτον D.

17 πόσας P (scil. δραχμας), πόσας B.

27 Praestaret longe hic quoque quod in fragmento Cleanthis legitur: παρὰλόγα.

30 φέρειν libri, φέρει Iu. Mueller.

33 πρεσβύτης P, πρεσβύτ B.

ποιεν περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. — Stob. Floril. 33, 10 (Vol. I p. 680 Hense). Ζήνων, Ἀντιγόνοῦ πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κάκεινων παρὰ πότον σπενδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν ἔξιν, αὐτὸς ἐσίγα. τῶν δὲ πρέσβεων ζητούντων τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον, 5 „τοῦτ' αὐτό,“ ἔφη, „ὃ βλέπετε.“ δυσκρατέστατον γὰρ πάντων ὁ λόγος. — Plutarchus de garrul. 4 p. 504a. Ἀθήνησι δέ τις ἐστιῶν πρέσβεις βασιλικὸς ἐφιλοτιμήθη σπουδάζουσιν αὐτοῖς συναγαγεῖν εἰς ταῦτο τοὺς φιλοσόφους· χρωμένων δὲ τῶν ἄλλων κοινολογία καὶ τὰς συμβολὰς ἀποδιδόντων, τοῦ δὲ Ζήνωνος ἡσυχίαν ἔχοντος, φιλοφρονησά- 10 μενοι καὶ προπιόντες οἱ ξένοι „περὶ σοῦ δὲ τί χρὴ λέγειν, ἔφασαν, ὦ Ζήνων, τῷ βασιλεῖ,“ κάκεινος, „ἄλλο μὴδὲν, εἶπεν, ἢ ὅτι πρεσβύτης ἐστὶν ἐν Ἀθήναις παρὰ πότον σιωπᾶν δυνάμενος“ (Theodor. Metoch. p. 334, Kiessling. adfert Pearson).

285 Athenaeus II 55 F. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς, σκληρὸς ὢν 15 καὶ πάννυ θυμικὸς πρὸς τοὺς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖον τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐρίνετο καὶ μείλιχος· πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου τὴν διαφορὰν ἔλεγε τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πᾶσχειν· καὶ γὰρ ἐκείνους πρὶν διαβραχῆναι πικροτάτους εἶναι, ποτισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους. — Galenus de anim. mor. 3 (Vol. IV p. 777 K.). 20 καὶ Ζήνων, ὡς φασιν, ἔλεγεν ὅτι, καθάπερ οἱ πικροὶ θερμοὶ βρεχόμενοι τῷ ὕδατι γλυκεῖς γίνονται, οὕτω καὶ αὐτὸν ὑπ' οἴνου διατίθεσθαι. — Eustathius ad Hom. Od. φ 293 p. 1910, 42. Ζήνων οὖν, φασίν, ὁ Κιτιεύς, σκληρὸς ἄλλως ὢν πρὸς τοὺς συνήθεις, ὅμως εἰ πλεῖον οἴνου σπάσειε, ἡδὺς ἐρίνετο καὶ μείλιχος, λέγων ταῦτόν τι 25 τοῖς θέρμοις πᾶσχειν, οἱ πικρότεροι ὄντες πρὶν διαβραχῆναι, ποτισθέντες γλυκεῖς γίνονται καὶ προσηνεστεροί. — Diogenes Laërt. VII 26. ἐρωτηθεὶς διὰ τί αὐστηρὸς ὢν ἐν τῷ πότῳ διαχεῖται ἔφη „καὶ οἱ θερμοὶ πικροὶ ὄντες βρεχόμενοι γλυκαίνονται.“

286 Diogenes Laërt. VII 17. ἐρωτικῶς δὲ διακείμενος Χρεμωνί- 30 δου, παρακαθίζόντων αὐτοῦ τε καὶ Κλεάνθους, ἀνέστη. θανμάζοντος δὲ τοῦ Κλεάνθους ἔφη „καὶ τῶν ἱατρῶν ἀκούω τῶν ἀγαθῶν, κράτιστον εἶναι φάρμακον πρὸς τὰ φλεγμαίνοντα ἡσυχίαν.“

287 Musonius περὶ τροφῆς ap. Stob. Floril. 17, 42 (Vol. I p. 506 Hense). Ζήνων δὲ ὁ Κιτιεύς οὐδὲ νοσῶν ᾤετο δεῖν τροφήν προσ- 35 φέρεσθαι τρυφερωτέραν, ἀλλ' ἐπεὶ ὁ θεραπεύων ἱατρὸς ἐκέλευεν αὐτὸν φαγεῖν νεοττὸν περιστερᾶς, οὐκ ἀνασχόμενος, „ὡς Μάνην,“ ἔφη, „με θεράπευε.“ ἡξίου γὰρ οἶμαι μὴδὲν μαλακώτερον ἐν τῇ θεραπείᾳ γίνεσθαι αὐτῷ ἢ τῶν δούλων τινὶ νοσοῦντι.

29 οἱ ὄντε B. 30 ἐρωτικὸς P.

Stoicorum veterum fragm. I.

288 Diogenes Laërt. VII 28, 29. ἐτελεύτα δὴ οὕτως. ἐκ τῆς σχολῆς ἐπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης,

ἔρχομαι, τί μ' αὔεις;

5 καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν, ἀποπνίξας ἑαυτόν. — Stobaeus Floril. VII 44 (Vol. I p. 321 Hense). Ζήνων, ὡς ἤδη γέρων ὢν παίσας κατέπεσεν, „ἔρχομαι,“ εἶπε, „τί με αὔεις;“ καὶ εἰσελθὼν ἑαυτὸν ἐξήγαγεν. — Lucianus Macrob. 19. Ζήνων δέ... ὃν φασιν εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ προσπταίσαντα ἀναφθέγγεσθαι „τί με βοᾷς;“
10 καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε καὶ ἀποσχόμενον τροφῆς τελευτῆσαι τὸν βίον.

289 Aelianus Var. Hist. IX 26. Ζήνωνα τὸν Κιτιέα δι' αἰδοῦς ἄγαν καὶ σπουδῆς ἤγεν Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς. καὶ ποτε οὖν ὑπερπλησθεὶς οἴνου ἐπεκώμασε τῷ Ζήνωνι, καὶ φιλῶν αὐτὸν καὶ περιβάλλον ἄτε ἔξοινος ὢν, ἡξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμνὸς καὶ νεανειούμενος
15 νος σὺν ὄρκῳ, μὴ ἀτυχήσειν τῆς αἰτήσεως. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ „πορευθεὶς ἔμεσον“ σεμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοφρόνως τὴν μέθην ἐλέγξας καὶ φεισάμενος αὐτοῦ, μὴ ποτε διαφθαρῇ ὑπὸ πλησμονῆς.

290 Athenaeus VIII 345 C. Ζήνων δ' ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς Στοᾶς κτίστης, πρὸς τὸν ὀψοφάγον, ᾧ συνέζη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά
20 φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ (p. 119 Wil.), μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλον δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος οἶος ἦν κατεσθλεῖν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ· τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζωντάς σοι οἷε πάσχειν, εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεργεῖν ὀψοφα-
25 γαν; Diog. Laërt. VII 19 eadem minus eleganter narrat.

291 Athenaeus V 186 D. ὁ δὲ Ζήνων, ἐπεὶ τις τῶν παρόντων ὀψοφάγων ἀπέσυρεν ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθὺν ἀπέσυρεν ἐπιλέγων· (Eur. Bacch. 1129)

Ἰνῶ δὲ τὰπὶ θάτερον ἐξείργαζετο.

30 De Bione eadem narratur Athen. VIII p. 344a.

292 Diogenes Laërt. VII 17. θνοῖν δ' ὑπανακειμένοιον ἐν πότῳ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκείνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δέ „τί οὖν οἷε τὸν ὑποκάτω σου
πάσχειν ὑπὸ σοῦ;“ Suidas s. v. σκιμαλίσω.

35 293 Diogenes Laërt. VII 16, 17. οἶον ἐπὶ τοῦ καλλωπιζομένου ποτὲ ἔφη. ὀχετίον γάρ τι ὀκηρῶς αὐτοῦ ὑπερβαίνοντος „δικαίως, εἶπεν, ὑφορᾷ τὸν πηλόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν αὐτῷ κατοπτρίσασθαι.“

2 πλήσας B, πλήξας D. 17 verba μὴ ποτε—πλησμονῆς inepta sunt; nam ea re parcit regi philosophus, quod ebrii promisso non abutitur. 31 ὑπερβαίνοντος libri, corr. Menag. 32 ὑπ' αὐτὸν L, ὑφ' αὐτὸν BP, ὑπὲρ αὐτὸν D.

294 Stobaeus Floril. 15, 12 (Vol. I p. 479 Hense). Ζήνων πρὸς τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἀσωτίας καὶ λέγοντας ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἀναλίσκειν ἔλεγεν „ἦ που καὶ τοῖς μαγείοις συγγνώσεσθε, ἐὰν ἀλμυρὰ λέγωσι πεποιηκέναι τὰ ὄψα, ὅτι πληθὺς ἄλων αὐτοῖς ὑπῆρχεν;“

295 Diogenes Laërt. VII 18. πρὸς δὲ τὸν φιλόπαιδα, οὔτε τοὺς διδασκάλους ἔφη φρένας ἔχειν, ἀεὶ διατρέβοντας ἐν παιδαρίοις, οὔτε ἐκείνους.

296 Diogenes Laërt. VII 17. ὥς δὲ Κυνικός τις, οὐ φήσας ἔλαιον ἔχειν ἐν τῇ ληκύθῳ, προσήτησεν αὐτόν, οὐκ ἔφη δώσειν. ἀπελθόντα 10 μέντοι ἐκέλευε σκέψασθαι ὁπότερος εἴη ἀναιδέστερος.

297 Origenes contra Cels. VIII 35 p. 768. Ζήνων δὲ πρὸς τὸν εἰπόντα „ἀπολοίμην, ἐὰν μὴ σε τιμωρήσωμαι“ „ἐγὼ δέ, εἶπεν, ἐὰν μὴ σε φίλον κτήσωμαι.“

298 Diogenes Laërt. VII 23. δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ, φασίν, ἑμαστί- 15 γον· τοῦ δ' εἰπόντος „εἴμαρτό μοι κλέψαι“ ἔφη „καὶ δαρήναι“.

299 Plutarchus de virt. mor. 4 p. 443a. καίτοι καὶ Ζήνωνά φασιν εἰς θέατρον ἀνιόντα κιθαρωδοῦντος Ἀμοιβέως πρὸς τοὺς μαθητάς „ἴωμεν, εἰπεῖν, ὅπως καταμάθωμεν οἷαν ἔντερα καὶ νεῦρα καὶ ξύλα καὶ ὅσα λόγον καὶ ἀριθμοῦ μετασχόντα καὶ τάξεως ἐμμέλειαν 20 καὶ φωνὴν ἀφίησιν.“ Eadem de an. procreat. in Timaeo p. 1029f.

300 Stobaeus Floril. 36, 26 (Vol. I p. 696 Hense). Ζήνων τῶν μαθητῶν ἔφασκεν τοὺς μὲν φιλολόγους εἶναι, τοὺς δὲ λογοφίλους.

301 Diogenes Laërt. VII 37. Κλεάνθης, ὃν καὶ ἀφωμόλου ταῖς σκληροκήροις δέλτοις, αἱ μάλιστα μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γρα- 25 φέντα. Suid. s. v. δέλτος. Cf. Cleanthis apophthegma n. 464.

302 Diogenes Laërt. VII 18. Ἀρίστωνος δὲ τοῦ μαθητοῦ πολλὰ διαλεγόμενον οὐκ εὐφυνῶς, ἔνια δὲ καὶ προπετιῶς καὶ θρασέως „ἀδύνατον, εἰπεῖν (scil. Zenonem), εἰ μὴ σε ὁ πατὴρ μεθύων ἐγέννησεν.“ ὅθεν αὐτὸν καὶ ἄλλον ἀπεκάλει, βραχυλόγος ὢν. — Cf. Plut. de educ. 30 puer. 3 p. 2a, ubi simile dictum Diogeni tribuitur.

303 Diogenes Laërt. VII 23. Διονυσίου δὲ τοῦ Μεταθεμένου εἰπόντος αὐτῷ, διὰ τί αὐτὸν μόνον οὐ διορθοῖ, ἔφη „οὐ γὰρ σοι πιστεύω.“

304 Stobaeus Floril. 36, 23 (Vol. I p. 696 Hense). τῶν τις ἐν 35 Ἀκαδημίᾳ νεανίσκων περὶ ἐπιτηδευμάτων διελέγετο ἀφρόνως· ὁ δὲ Ζήνων „ἐὰν μὴ τὴν γλῶσσαν, ἔφη, εἰς νοῦν ἀποβρέξας διαλέγῃ, πολὺν πλείω ἔτι καὶ ἐν τοῖς λόγοις πλημμελήσεις.“ — Plutarchus vita Phoc.

11 ἐκέλευσε BL. 16 εἴμαρτο P, ἦμαρτο B. || μοι ἔφη P. 18 Cf. Plut. Arat. c. 17, 2 ἔδοντος Ἀμοιβέως ἐν τῷ θεάτρῳ. 28 malim: καὶ (pro οὐ) εὐφυνῶς. 30 ἄλλον, λα in ras. B. 36 ἀφρόνως A² Meineke, ἀφρόνων ASM.

c. 5. Ζήνων ἔλεγεν ὅτι δεῖ τὸν φιλόσοφον εἰς νοῦν ἀποβάπτοντα προφέρεισθαι τὴν λέξιν. — Cf. Suidas s. v. Ἀριστοτέλης: τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν.

305 Diogenes Laërt. VII 19. πρὸς δὲ τὸν φάσκοντα ὡς τὰ πολλὰ αὐτῷ Ἀντισθένης οὐκ ἀρέσκοι, χρεῖαν Σοφοκλέους προενεγκάμενος, ἠρώτησεν εἴ τινα καὶ καλὰ ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. τοῦ δ' οὐκ εἰδέναι φήσαντος „εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, εἰ μὲν τι κακὸν ἦν εἰρημένον ὑπ' Ἀντισθένης, τοῦτ' ἐκλεγόμενος καὶ μνημονεύων, εἰ δέ τι καλόν, οὐδ' ἐπιβαλλόμενος κατέχειν;“

10 306 Diogenes Laërt. VII 20. λέγοντος δέ τινος αὐτῷ περὶ Πολέμωνος, ὡς ἄλλα προθέμενος ἄλλα λέγει, σκυθρωπάσας ἔφη „πόσου γὰρ <ἂν> ἡγάπας τὰ διδόμενα;“

307 Diogenes Laërt. VII 21. καὶ προσέφεροτο τὰ τοῦ Καφισίου· ὃς ἐπιβαλομένου τινὸς τῶν μαθητῶν μεγάλην φυνῶν, πατάξας εἶπεν, 15 ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

Cf. Athenaeus XIV 629 A. οὐ κακῶς δὲ καὶ Καφισίας ὁ αὐλητῆς, ἐπιβαλλομένου τινὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ τοῦτο μελετῶντος, πατάξας εἶπεν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶναι, ἀλλὰ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

20 308 Diogenes Laërt. VII 20. τοῖς εὖ λεγομένοις οὐκ ἔφη δεῖν καταλείπεσθαι τόπον, ὥσπερ τοῖς ἀγαθοῖς τεχνίταις, εἰς τὸ θεάσασθαι· τοῦναντίον δὲ τὸν ἀκούοντα οὕτω πρὸς τοῖς λεγομένοις γίνεσθαι, ὥστε μὴ λαμβάνειν χρόνον εἰς τὴν ἐπισημείωσιν.

priorem partem huius dicti corruptam esse, mihi persuasum est; 25 fortasse: τοῖς ἐλεγχόμενοις.

309 Diogenes Laërt. VII 22. μὴ τὰς φωνὰς καὶ τὰς λέξεις δεῖν ἀπομνημονεύειν, ἀλλὰ περὶ τὴν διάθεσιν τῆς χρείας τὸν νοῦν ἀσχολεῖσθαι, μὴ ὥσπερ ἔψησιν τινα ἢ σκευασίαν ἀναλαμβάνοντας.

310 Stobaeus Floril. 36, 19 (Vol. I p. 694 Hense). Ζήνων πρὸς 30 τὸν πλείω λαλεῖν θέλοντα ἢ ἀκούειν „νεανίσκε“, εἶπεν, „ἡ φύσις ἡμῖν γλῶτταν μὲν μίαν, δύο δὲ ὦτα παρέσχεν, ἵνα διπλασίονα ὢν λέγομεν ἀκούωμεν.“ — Diogenes Laërt. VII 23. πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιον „διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν.“ — cf. Plutarchus de garrul. 1, p. 502c. 35 κωφότης γὰρ ἀνθαίρετός ἐστιν (scil. ἡ ἀσιγησία) ἀνθρώπων, οἶμαι,

5 προσενεγκάμενος B. 7 μέντοι B. 8 οὐκ B. 11 λέγεις B. 12 ἂν addidi; significat Zeno philosophi doctrinam non esse mercem, de qua litigare liceat ei qui pecuniam dederit, sed omnem pecuniam pretio superare. ἡγάπα BPL. 13 Καφισίου PL, Καφισίου B. 14 ἐπιβαλλόμενον PD. 21 τεχνίταις add. B². 26 initio excidit: <τῶν δὲ παραγγελμάτων> vel <τῶν δὲ παραινέσεων>, quod propter νέων, quod antecedit, facile potuit omitti. || δεῖν om. BPL. 28 ὥψησιν B. 33 ἔχομεν B.

μεμφομένων ὅτι μίαν μὲν γλῶτταν, δύο δ' ὦτα ἔχουσιν. — id. de audiendo 3 p. 39b. καὶ γὰρ τὸν Ἐπαμεινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν ἔφη μήτε πλείονα γινώσκοντι μήτε ἐλάττονα φθεγγόμενῳ ῥαδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ. καὶ τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκάστῳ λέγουσι δύο μὲν ὦτα δοῦναι, μίαν δὲ γλῶτταν, ὥς ἐλάττονα λέγειν ἢ ἀκούειν ὀφείλοντι. 5

311 Diogenes Laërt. VII 21. νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος ἔφη „τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶτταν συνεῤῥύηκεν.“

312 Stobaeus Floril. 57, 12. Ζήνων ὁ Στωικὸς φιλόσοφος ὁρῶν τινα τῶν γνωρίμων ὑπὸ τοῦ ἀγρίου περισπώμενον εἶπεν „ἐὰν μὴ σὺ τοῦτον ἀπολέσῃς, οὗτος σὲ ἀπολέσει.“ 10

313 Plutarchus de vit. pud. 13 p. 534a. τὸ τοῦ Ζήνωνος, ὁ ἀπαντήσας τινὶ νεανίσκῳ τῶν συνήθων παρὰ τὸ τεῖχος ἡσυχῇ βαδίζοντι καὶ πυθόμενος ὅτι φεύγει φίλον ἀξιοῦντα μαρτυρεῖν αὐτῷ τὰ ψευδῆ „τί λέγεις, φησὶν, ἀβέλτερε; σὲ μὲν ἐκεῖνος ἀγνωμονῶν καὶ ἀδικῶν οὐ δέδιδεν οὐδ' αἰσχύνεται· σὺ δ' ἐκείνου ὑπὲρ τῶν δικαίων οὐ θαρσύνεις 15 ὑποστῆναι;“

314 Diogenes Laërt. VII 19. μειρακίου δὲ περιεργότερον παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐρωτῶντος ζητήμα τι, προσήγαγε πρὸς κάτοπτρον καὶ ἐκέλευσεν ἐμβλέψαι. ἔπειτ' ἠρώτησεν εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἀρμόττοντα εἶναι ὅψει τοιαύτη τοιαῦτα ζητήματα. 20

315 Diogenes Laërt. VII 21. νεανίσκου δὲ τινος θρασύτερον διαλεγόμενον „οὐκ ἂν εἴποιμι, ἔφη, μειράκιον, ἃ ἐπέρχεται μοι.“

316 Diogenes Laërt. VII 21. πρὸς τὸν καλὸν εἰπόντα ὅτι οὐ δοκεῖ αὐτῷ ἐρασθῆσθαι ὁ σοφὸς „οὐδέν, ἔφη, ὑμῶν ἀθλιώτερον ἔσεσθαι τῶν καλῶν.“ 25

317 Diogenes Laërt. VII 22. πάντων ἔλεγεν ἀπρεπέστερον εἶναι τὸν τυφόν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν νέων.

318 Diogenes Laërt. VII 23. πρὸς τὸν κελαισμένον τῷ μύρῳ, „τίς ἐστίν, ἔφη, ὁ γυναικὸς ὄζων;“ cf. Xen. Conv. II 3.

319 Stobaeus Ecl. II 31, 81 p. 215, 13 W. = Exc. e MS. Flor. 30 Iohan. Damasc. p. II c. 13, 81. Ζήνων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις νέος ἐλάχιστα ἁμαρτάνοι „εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι, ἔφη, οὓς μάλιστα τιμᾷ καὶ αἰσχύνεται.“

320 Diogenes Laërt. VII 23. τῶν γνωρίμων τινὸς παιδάριον μεμωλωπισμένον θεασάμενος, πρὸς αὐτόν „ὁρῶ σου, ἔφη, τοῦ θυμοῦ 35 τὰ ἔχνη.“

321 Diogenes Laërtius VII 23. ἔλεγε δὲ (scil. ὁ Ζήνων) μηδὲν εἶναι τῆς οὐσίᾳς ἀλλοτριώτερον πρὸς κατάληψιν τῶν ἐπιστημῶν.

9 ἀγρίου scripsi, ἀγροῦ vulg.; cf. Schol. ad Ar. Nub. 348 ἀγρίους ἐκάλουν τοὺς παιδεραστάς. 19 ἀρμόττον BPF. 20 τοιαύτη τοιαῦτα scripsi, τοιαύτη PD, τοιαῦτα BF. 32 ἔχει L. 38 οὐσίᾳς D, ποιήσεως BPL.

322 Gnomologion Monacense 198. ὁ αὐτὸς (Ζήνων) ἔφη τὴν μὲν ὄρασιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνειν τὸ φῶς, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπὸ τῶν μαθημάτων.

323 Stobaeus Floril. 98, 68 Mein. Ζήνων ἔλεγεν οὐδενὸς ἡμᾶς οὕτω πένεσθαι ὥς χρόνου. βραχὺς γὰρ ὄντως ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, καὶ μᾶλλον ἢ τὰς τῆς ψυχῆς νόσους ἰάσασθαι δυναμένη. — Diogenes Laërt. VII 23. μηδενὸς τε ἡμᾶς οὕτως εἶναι ἐνδεεῖς ὥς χρόνου.

324 Gnomologion Monac. 197. ὁ αὐτὸς (Ζήνων) ἐρωτηθεὶς τί 10 ἔστι φίλος „ἄλλος, <ἔφη>, οἷος ἐγώ.“ — Diogenes Laërt. VII 23. ἐρωτηθεὶς τίς ἔστι φίλος; ἄλλος, ἔφη, ἐγώ.

325 Diogenes Laërt. VII 26. τὸ εὖ γίνεσθαι μὲν παρὰ μικρόν, οὐ μὴν μικρὸν εἶναι.

326 Maximus serm. 26 (Boissonade Anecd. Gr. Vol. I p. 450). 15 Ζήνωνος· Ζῆθι, ὦ ἄνθρωπε, μὴ μόνον ἵνα φάγῃς καὶ πῖνῃς, ἀλλ' ἵνα τὸ ζῆν πρὸς τὸ εὖ ζῆν καταχρήσῃ.

Idem Apostol. VIII 34n, Arsen. XXVII 53.

327 Diogenes Laërt. VII 20. δεῖν δὲ ἔφη τόνῳ διαλεγόμενον, ὥσπερ τοὺς ὑποκριτάς, τὴν μὲν φωνὴν καὶ τὴν δύναμιν μεγάλην ἔχειν· 20 τὸ μέντοι στόμα μὴ διέλκειν· ὃ ποιεῖν τοὺς πολλὰ μὲν λαλοῦντας, ἀδύνατα δέ.

328 Diogenes Laërt. VII 20. εἰπόντος δέ τινος ὅτι μικρὰ αὐτῷ δοκεῖ τὰ λογάρια τῶν φιλοσόφων „λέγεις, εἶπε, τάληθῆ. δεῖ μέντοι καὶ τὰς συλλαβὰς αὐτῶν, εἰ δυνατόν, βραχείας εἶναι.“

329 Diogenes Laërt. VII 26. ἔλεγε τε κρεῖττον εἶναι τοῖς ποσὶν 25 ὀλισθεῖν ἢ τῇ γλώττῃ.

Cetera huius dicti testimonia, quod etiam Socrati tribuitur, composuit Wachsmuthius in Sauppil Satyra philologa p. 29 (Pearson).

330 Diogenes Laërt. VII 23. τὸ κάλλος εἶπε τῆς φωνῆς ἄνθος 30 εἶναι· οἱ δὲ τοῦ κάλλους τὴν φωνήν.

Haec quoque corrupta esse constat. σωφροσύνης pro φωνῆς scripserunt Cobetus et Wilamowitzius, collato Diog. Laërt. VII 130 ὥρα ἄνθος ἀρετῆς. Potest etiam, ni fallor, priore loco ῥώμης scribi, altero φωνήν retineri. Ita origo corruptelae esset apertior.

331 Diogenes Laërt. VII 21. ἔλεγε δὲ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς 35 πλείστους τὰ μὲν πολλὰ ἀσώφους εἶναι, τὰ δὲ μικρὰ καὶ τυγχρὰ ἀμαθεῖς.

10 ἔφη addidi. — Arist. Eth. Nic. IX 4 p. 1166 a 31 ἔστι γὰρ ὁ φίλος ἄλλος αὐτός. Cic. Laelius § 80 verus amicus . . . est tamquam alter idem (Pearson).

11 ἔφη om. BPL. 18 τονω B, post τὸν littera erasa in P, τὸν γὰρ L.

21 ὃ ποιεῖν—ἀδύνατα δέ vix sunt ipsius Zenonis, sed explicantis; ἀδύνατα corruptum; fortasse ΧΑΥΝΑΔΕ. 35 σόφων B, φίλο add. mg. 35 σοφούς L; scribendum videtur: τὰ μὲν μέγιστα σοφούς.

332 [Theodor. Metoch. p. 812 Kiessling. καὶ ὁ μὲν Ζήνων ἔλεγεν „ἦλθε, παρῆλθεν, οὐδὲν πρὸς ἐμὲ καθόλου,“ περὶ τῶν ἐνταῦθα πραγμάτων καὶ τοῦ βίου φιλοσοφῶν.]

Appendix.

Fragmenta Zenonis ad singulos libros relata.

I. Περὶ Ἀνθρώπου Φύσεως = n. XIV (ind.).	5
II. Ἀπομνημονεύματα Κράτητος Ἠθικά (ind.)	
fr. 1 n. 273 p. 62, 32.	
III. Διατριβαί	
fr. 1 n. 250 p. 59, 11.	10
IV. Ἐλεγχοὶ δύο (ind.).	
V. Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας (ind.).	
VI. Εἰς Ἡσιόδου Θεογονίαν	
fr. 1 n. 100 p. 28, 5	
fr. 2 n. 103 p. 29, 6	15
fr. 3 n. 104 p. 29, 17	
fr. 4 n. 105 p. 29, 21	
fr. 5 n. 167 p. 43, 20	
fr. 6 n. 276 p. 63, 25.	
VII. Καθολικά (ind.).	20
VIII. Περὶ τοῦ Καθήκοντος (ind.)	
fr. 1 n. 230 p. 55, 6.	
IX. Περὶ Λέξεων (ind.).	
X. Περὶ Λόγων	
fr. 1 n. 45 p. 15, 26	25
fr. 2 n. 46 p. 16, 1.	
XI. Ἀύσεις (ind.).	
XII. Περὶ Νόμον (ind.).	
XIII. Περὶ τοῦ Ὁλοῦ	
fr. 1 n. 97 p. 27, 5	30
fr. 2 n. 102 p. 28, 14	
fr. 3 n. 117 p. 33, 33	
fr. 4 n. 119 p. 34, 9.	
XIV. Περὶ Ὁρμῆς ἢ περὶ Ἀνθρώπου Φύσεως (ind.)	
fr. 1 n. 179 p. 45, 20.	35

XV. *Περὶ Οὐσίας*

fr. 1 n. 85 p. 24, 5.

XVI. *Περὶ Ὁψεως* (ind.).XVII. *Περὶ Παθῶν* (ind.)

5 fr. 1 n. 211 p. 51, 32.

XVIII. *Περὶ Ποιητικῆς Ἀκροάσεως* (ind.).XIX. *Πολιτεία* (ind.)

fr. 1 n. 222 p. 54, 3

fr. 2 n. 248 p. 59, 4

10 fr. 3 n. 252 p. 59, 24

fr. 4 n. 259 p. 60, 26

fr. 5 n. 260 p. 60, 30

fr. 6 n. 261 p. 60, 34

fr. 7 n. 262 p. 60, 38

15 fr. 8 n. 263 p. 61, 13

fr. 9 n. 264 p. 61, 25

fr. 10 n. 265 p. 62, 3

fr. 11 n. 266 p. 62, 8

fr. 12 n. 267 p. 62, 10

20 fr. 13 n. 268 p. 62, 13

fr. 14 n. 269 p. 62, 16

fr. 15 n. 270 p. 62, 20.

XX. *Προβλημάτων Ὀμηρικῶν ε'* (ind.)

fr. 1 n. 274 p. 63, 6

25 fr. 2 n. 275 p. 63, 16.

XXI. *Πυθαγορικά* (ind.).XXII. *Περὶ Σημείων* (ind.).XXIII. *Τέχνη* (ind.).XXIV. *Περὶ Φύσεως*

30 fr. 1 n. 176 p. 44, 35.

XXV. *Περὶ τοῦ κατὰ Φύσιν Βίου* (ind.).XXVI. *Χρεῖαι*

fr. 1 n. 272 p. 63, 29.